

Ribe Stifts-Tidende.

Nyheds-, politisk og Avertissements-Tidende

Udgaar hver Søndags Aften.

Nr. 240.

Mandag den 16. Oktober 1916.

131. Aarg.

Ribe Stifts-Tidende – Mandag den 16. Oktober 1916

Mylius-Erichsens Minde.

—:—

Mindesmærke afføres i Ringløbing.

Søndag Eftermiddag afsløredes i Ringkøbing en Statue af Grønlandsfare-
ren Mylius Erichsen. Byen var
rigt flagsmykket, og der var ved Afslø-
ringshøjtideligheden mødt 4—5000 Men-
nesker. Bl. a. saas Fru Mylius Erichsen
og flere Paarørende, Minister uden Por-
tefølje J. C. Christensen, Kaptajn Koch,
Kommandør Holm, Konsul Henius,
Amtmand Haarløv, Einar Mikkelsen og
af Danmarks-Ekspeditionens Medlem-
mer Weinschenk, Taarnborg, Gundal,
Knudsen, Lundager og Bertelsen.

Efter at man under Ledsagelse af Vi-
borg Regimentsmusik havde sunget en i
Dagens Anledning forfattet Sang, holdt
Birkedommer Finsen, tidligere Borg-
mester i Ringkøbing, Afsløringstalen.
Han fremhævede, at Mylius Erichsen gen-
nem Kampe modnedes til sin største
Daad, for hvilken han satte Livet ind og
mistede det. Dette Mindesmærke er rejst,
saa hans mandige Træk kan blive bevare-
de for Eftertiden, og det vil vidne om, at
han bragte Danmarks Navn ud i Verden
med Ære.

Sløret faldt derefter fra Statuen. Bir-
kedommer Finsen udbragte et med kraf-
tige Hurraraab besvaret „Leve Mylius
Erichsens Minde“ og overgav Statuen til
Byraadets Omsorg.

Borgmester Schlanbusch modtog
derpaa med Tak paa Byens Vegne Min-
desmærket. Her vil vi ogsaa mindes My-
lius Erichsen som Klittens og Havets
sanddru Digter. Vi vil værne hans Min-
de paa en Maade, som er ham værdig.

Man sang derpaa Mylius Erichsens
sidste Digt, den stemningsfulde Sang:

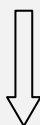
Søndag Eftermiddag afsløredes i
Ringkøbing en Statue af Grønlandsfare-
ren Mylius Erichsen. Byen var
rigt flagsmykket, og der var ved Afslø-
ringshøjtideligheden mødt 4-5000 Men-
nesker. Bl. a. saas Fru Mylius Erichsen
og flere Paarørende. Minister uden Por-
tefølje J. C. Christensen, Kaptajn Koch,
Kommandør Holm, Konsul Henius,
Amtmand Haarløv, Einar Mikkelsen og
af Danmarks-Ekspeditionens Medlem-
mer Weinschenk, Taarnborg, Gundal,
Knudsen, Lundager og Bertelsen.

Efter at man under Ledsagelse af Vi-
borg Regimentsmusik havde sunget en i
Dagens Anledning forfattet Sang, holdt
Birkedommer Finsen, tidligere Borg-
mester i Ringkøbing, Afsløringstalen.
Han fremhævede, at Mylius Erichsen gen-
nem Kampe modnedes til sin største
Daad, for hvilken han satte Livet ind og
mistede det. Dette Mindesmærke er rejst,
saa hans mandige Træk kan blive bevare-
de for Eftertiden, og det vil vidne om, at
han bragte Danmarks Navn ud i Verden
med Ære.

Sløret faldt derefter fra Statuen. Bir-
kedommer Finsen udbragte et med kraf-
tige Hurraraab besvaret „Leve Mylius
Erichsens Minde“ og overgav Statuen til
Byraadets Omsorg.

Borgmester Schlanbusch modtog
derpaa med Tak paa Byens Vegne Min-
desmærket. Her vil vi ogsaa mindes My-
lius Erichsens som Klittens og Havets
sanddru Digter. Vi vil værne hans Min-
de paa en Maade, som er ham værdig.

Man sang derpaa Mylius Erichsens
sidste Digt, den stemningsfulde Sang:

Dejlige Skib med den jernklædte Bringe,
favned af Is og fortojjet ved Fjæld,
hjemme de kaldte mig ældet og ringe,
tynget til Vimpelknappen af Gæld.
Ja, du er gammel, stundom læk;
Egen — dit Tømmer fra Spryd og til Hæl —
har paa din Langfart dog frelst os i Havn,
du er en Tilflugt for Rejser og Savn,
Danmark, dit Navn.

Dejlige Skib! Til din Hygge vi længes,
fjernt har i Armod og Farer vi rejst.
Nu svinder Solen, og Vinteren strænges,
snart skal vi se dig — med Dannebrog hejst!
Og faldt tit Sult og Forsagelse svært,
ét fik vi dog under Langfarten lært:
dejligt er Skibet, vor Tilflugt og Havn,
vaagen og drømmende, altid vort Savn.
Danmark, dit Navn.

Senere spillede Regimentsmusikken paa
Torvet og Aftenen sluttede med en Fest-
middag paa „Hotel Ringkøbing“.

Dejlige Skib med den jernklædte Bringe,
favned af Is og fortojjet ved Fjæld,
hjemme de kaldte mig ældet og ringe,
tynget til Vimpelknappen af Gæld.
Ja, du er gammel, stundom læk;
Egen — dit Tømmer fra Spryd og til Hæk -
har paa din Langfart dog frelst os i Havn,
du er en Tilflugt for Rejser og Savn,
Danmark, dit Navn.

Dejlige Skib ! Til din Hygge vi længes,
fjernt har i Armod og Farer vi rejst.
Nu svinder Solen, og Vinteren strænges,
snart skal vi se dig — med Dannebrog hejst !
Og faldt tit Sult og Forsagelse svært,
ét fik vi dog under Langfarten lært:
dejligt er Skibet, vor Tilflugt og Havn,
vaagen og drømmende, altid vort Savn.
Danmark, dit Navn.

Senere spillede Regimentsmusikken paa
Torvet og Aftenen sluttede med en Fest-
middag paa "Hotel Ringkøbing".